

Hjälpen når fram.
Fredsguppen har
varit i Sri Lanka
och följt upp ett
av sina projekt.

s 3

Jennys tro har
överlevt. Nu vill
hon använda sina
erfarenheter till att
hjälpa andra.

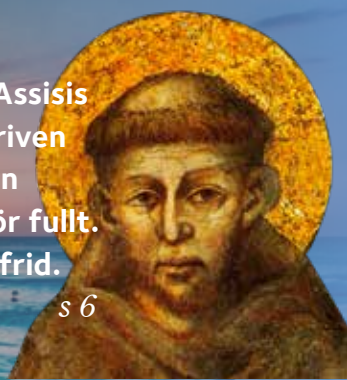
PORTRÄTTET s 4-5

Han hänger
med. Inget
Milla har är
mer älskat än
Kycklingen.

JAG & GUD s 8

Franciskus av Assisis
Solsång i nyskriven
tappning. Robin
komponerar för fullt.
Budskapet är: frid.

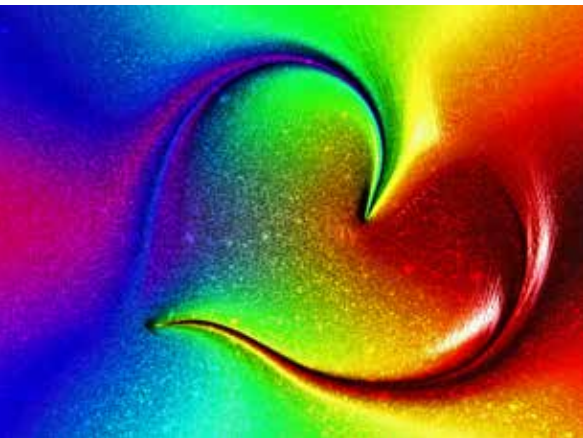
s 6

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling

Svenska kyrkan • maj 2024

POP&VIS-kören

i Brännkyrka har utomhuskonsert
torsdag 13 juni 19.00 vid Bränn-
kyrka församlingshem.

Vill du vara med och sjunga finns
det plats för några sångare till.
Intresseanmälan här →

FOTO: HANS QVISTRÖM

HÖGA VISAN

– UR BRÄNNKYRKA
KYRKAS ALTARTAVLA
AV BERTIL VALLIEN
FOTO: HÅKAN FLANK

Drop in-vigsel & dop
i Brännkyrka kyrka
lördag 15 juni 10-13

KONFIRMATION 2025

– anmäl dig!

brannkyrka.org/konfa

s 8

Gud, jag lägger
denna dag i din hand,
sedan du välsignat den
tar jag den tillbaka.

Martin Lönnebo

Kom som du är

Högt i tak under Guds himmel

Jag behöver vindar som tar tag i mig

Snart flyttar jag ut. Öppnar fönstren i alla riktningar och lägger en sten som stopp för dörren. Allt som går att göra utomhus gör jag utomhus. Skrubba potatis i en balja ute på trappen är oslagbart. En hel middag kan man få till med en skärbräda i knät. För att inte tala om att hänga tvätt på vinterslokande tvättlinor och den blir alldeles slät och jag viker den försiktigt och det doftar gott så man kan gråta.

Det är något med luft som gör mig överlycklig. Och jag överväger att köpa mig ett myggnät och flytta ut med sängplats och allt. I alla fall ska det bli många sena kvällar med sjal över axlarna och kall nästipp för att vara inne duger inte.

Jag tänker på morfars som tidigt innan någon vaknat lade nät på Luspen i Västerbottens inland och sedan tog hand om sina odlingar innan näten skulle upp och kvällen kom. Korta stunder var han inne, satt på sin trästol och lutade huvudet ett ögonblick mot väggen. Märkena av morfars huvud var kvar långt efter han var borta.

Och jag tänker på farfar som på Närkeslätten skötte åkrar, skog och djur, också han

kom in korta stunder, och luktade som ingen annan av jord, djur och värme. Mormor och farmor skötte förstås om allt inomhus, såg till att det fanns mat när de andra kom in. Annars var de alltid på väg mellan hönsbus och bagarstugor, ärtodlingar och blåbärrskog och jag känner igen mig.

Jag tror att vi är inomhus alldeles för mycket och att vi tätat våra hus på tok för noggrant. Det finns nätter då jag rusar upp och öppnar balkongdörrarna på vid gavel och min omgivning undrar vad det är för fel på mig. Det finns ingen luft och jag får huvudvärk, försöker jag förklara, och det är sant, men inte hela sanningen. Jag fattar att det finns tillräckligt med syre också med stängda fönster och i välisolerade hus men den luften saknar något och jag är inte säker på vad det är.

Har det manne med frihet att göra? Att jag behöver vindar som tar tag i mig och som åtminstone i tanken för mig dit jag inte visste jag velat förrän jag plötsligt är där. Eller är det där krispiga som luften ibland är full av och som skapar fria luftvägar så lite av den där bråten inombords far sin kos och livet blir lite lättare att leva. Eller är det vin-

den som det står om i bibeln och som blåste över land och vatten i skapelsens ögonblick och som andades in i allt levande. Nog för att vi är jord, och ska bli det igen, men än mer är vi av luft och vindar och det tror jag vi tänker på alldeles för sällan.

Så inte vet jag vad det är men att jag måste ut är säkert. Dra de djupa andtagen så det pickande oroshjärtat stillar sig. Andas in det som är större än jag själv och som finns där hela tiden men som jag så ofta glömmer bort. Låta vinden föra mig dit den vill och dit jag behöver. Helt enkelt påmind om vem jag är och vems.

Och skulle vi bli flera som står i vidöppna balkongdörrar och andas i natten så kan vi väl vinka till varandra.

Eva-Karin Fackel Sandor

KYRKOHERDE

Gud, låt din Ande komma till oss som frisk luft i syrefattiga rum, som näringsrikt blod i våra ådror. Låt den ta oss med där det liv drar fram som du bestämt att just vi ska leva.

BÖN AV BENGT SAMUELSSON

LOVE YOUR LOCALS

En riktig solskenshistoria

FOTO: KARI MALMSTRÖM

Det började med att kalken i keramik som vi använder i Brännkyrka kyrka fick en spricka och började läcka. Församlingens vaktmästare, som varje vecka åker runt och sätter upp affischer på bortåt 40 föreningsanslagstavlor, fick på rundan syn på en keramikverkstad i Herrängen, Oängslig keramik. Varför inte knacka på?

Det ena gav det andra. Cissi som öppnade dörren drejar inte själv, men tipsade om sin kompis Ullis, också keramiker i närområdet. I ett attefallshus på tomten driver hon Drejstugan och leder kurser för drejsugna, vid sidan av jobbet som grundskollärare.

Nu är kalk och skål redo att tas i bruk! Det gör vi i högmässan i Brännkyrka kyrka den 2 juni, när vi också har glädjen att få välkomna sju nya kyrkvårdar.

KM

**Keramiker
Ulrika Westman
med församlingens
nya nattvardskärl.**

MUSIK I VÅRA KYRKOR

Körerna sjunger in sommaren!

FOTO: MAGNUS ARONSSON

Nationaldagskonsert

Nytt & gammalt, mest a cappella med Brännkyrka motettkör under ledning av Sara Ek.

**Brännkyrka kyrka
torsdag 6 juni 19.00**

GOSPELKONSERT

Brännkyrka Gospel & Markus Melin.

Brännkyrka kyrka söndag 19 maj 16.00

Tonträffen tar ton!

Lunchkonsert med en av Stockholms gladaste körer och Klara Wising Ivert.

Vårfrukyrkan onsdag 22 maj 11.30

Sopplunch efteråt 30:–

"Sommarns dörr står nu på glänt"

Församlingens barnkörer, Klara Wising Ivert, Robin Spurrier och kompbänd.

Brännkyrka kyrka söndag 26 maj 13.30

Sommarkonsert "Kärlakens tid"

Brännkyrka kyrkokör & Brännkyrka vokalensemble, Sara Ek & Robin Spurrier.

Brännkyrka kyrka söndag 2 juni 16.00

Svenska kyrkan

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
telefon 08-447 11 00 vx

växeln är öppen må–fr 9.00–17.00.

e-post: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

BESÖKSADRESSER

Brännkyrka kyrka och församlingsexpedition
Götalandsv. 189–191, Älvsjö

besökstid må–fr 9.00–11.30, 12.30–15.00

Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen C.

För kontaktuppgifter till alla medarbetare se www.brannkyrka.org

VI FINNS PÅ

facebook

Instagram

twitter

BRÄNNKYRKABLADET utges av Brännkyrka församling Svenska kyrkan sex gånger per år. Redaktör: Kari Malmström.

Ansvarig utgivare: Eva-Karin Fackel Sandor.

Tryck: Printografen, Halmstad, 2024.

Distribution: Postnord.

Miljömärkt trycksak, lic nr. 3041 0146

Möjliggörare, fredsivrare, medmänniskor

Fredsgruppen i Brännkyrka församling fortsätter att skriva historia. Bildad av eldsjälar 1986, för att bygga fred. Tanken då och nu är att fred byggs med konkret hjälp till utsatta människor ute i världen, genom hjälpsändningar och penninggåvor. Loppisen i Vårfrukyrkan är sedan många år den motor som genererar pengar. Fredsgruppen väljer noga vart stödet ska gå, och i princip allt bygger på personliga kontakter.

I januari 2024 reste ett Fredsgruppsgäng iväg till Sri Lanka (resan bekostad av var och en privat) för att följa upp hur deras hjälpsatser landat där. I möte med just en etablerad personlig kontakt, Bob Cook. Han är pensionerad lärare från Storbritannien, numera bosatt i Negombo, en liten lankesisk kuststad.

– Bob ägnar sitt liv åt att hjälpa barn och föräldrar i slummen till ett bättre liv, berättar Sheela Wadman, Fredsgruppens ordförande. Idén med vår resa föddes i höstas. Projektet i Negombo har pågått länge. Vi ville följa upp och se vad som hänt.

Tanken blev verklighet. Resenärer från Fredsgruppen var Sheela och Lars Wadman, Debby Råhlén, Carina Strand och Inger Jingstål, samt guide och tolk Jayamalie Perera.

Här kommer deras rapport!

”Alla hade med sig ett extra bagage med gosedjur, leksaker, kläder från vår loppis, skolmaterial och vita kepsar från kyrkan för ett event vi skulle sponsra.

Tillsammans med Bob Cook besökte vi ett kloster inriktat på att hjälpa unga flickor som av olika anledningar inte kan bo hemma hos sina föräldrar. De får tak över huvudet och skolundervisning. Klostret har också en verksamhet med yrkesutbildning såsom hårfrisörska, bagare, sjukvård, sömmerska, för när flickorna fyller arton måste de flytta ut. Yrkesutbildning garanterar dem ett jobb efter avslutad kurs. Vi beslöt att stötta klostret med två nya riskokare eftersom de gamla gått sönder.

Med systrarna på Good Shepherd Convent.

På Market Place har Bob sitt stora engagemang. Här bor 16 tamilska familjer på en begränsad yta, i enkla murade hus som en svensk eldsjäl hjälpt till att bygga med bidrag från Fredsgruppen. Endast sex familjer har el och vatten! Resten duschar och tvättar kläder under en offentlig kran ute i det fria. Det som gjorde mest intryck var

Familjer på Market Place.

nog när vi besökte fiskmarknaden där kvinnorna arbetade och slet med att torka fisk i gassande sol, och fick så lite betalt.

Ett omvälvande besök med ofattbar fattigdom, men det fanns också mycket värme och tacksamhet. Även om det var beklämmande att se misären upplevde vi ändå en glädje och optimism bland barnen och mammorna. Vi överlämnade vid detta besök mycket av det vi hade med oss i resväskorna.

Ett annat minne som etsat sig fast särskilt är när vi kunde bjuda in, på vår bekostnad, familjerna på Market Place till Bobs poolområde, ett antal barn och mammor kom i Tuk-Tuks. Nu kom de vita kepsarna till användning. En aktivitet där barnen fick skriva sina namn och dekorera med paljetter. En vinnare, Shamaya, valdes ut för den mest dekorativa kepsen. Alla deltog med liv och lust.

Shamaya.

Sedan blev det en närande lunch med olika rätter, därefter kom glassbilen och allt kröntes med dopp i poolen. Vilken lycka att få vara med om denna glädje hos barnen och deras mammor. Vi delade också ut ett diplom till Bob som ett tack för hans outtröttliga arbete.

Dagen avslutades med dans och sång. Vi sjöng ”vår sång”: Nu går sista visan... ”Tack för att du finns”, som vi alltid avslutar våra månadsmöten med i Fredsgruppen. En av mammorna höll tal å allas vägnar och förmedlade att de kände sig sedda av oss, att vi lyssnade när de berättade om sin dagliga kamp att ge sina barn goda möjligheter att komma ifrån slummen. De upplevde att de fick en bekräftelse av ett syster-skap med Fredsgruppen, som de kallar Women for Peace.

Vi besökte också flera familjer i sina hem vars barn vi har sponsrat/sponsrar skolgången för, utbildning som är så viktigt för hopp och framtidstro.

Harsha.

Kaushaliya och Chamodi.

Harsha har, trots att hon kommer från ett hem med misshandel, kunnat komma hem med tre guldmedaljer för sina studier på universitet. Priyanthi, vars föräldrar är blinda, arbetar med barn med funktionsnedsättning och önskar vidareutbilda sig som speciallärare. Hon fick ett bidrag för att uppfylla sin dröm. Kaushaliya från slummen som vill bli engelsk-fransklärare med it-kompetens fick bidrag till engelskundervisning. Chamodi, vars intresse är maratonlöpning och konst, har en dröm att komma in på en konstskola. Vi är tacksamma över att kunna ge dessa flickor en chans till ett bättre liv.

Vi åkte kors och tvärs för att hinna med så många besök som möjligt. Blev många mil i minibuss med en nyckfull AC, och vild trafik.

Några naturupplevelser blev det också. Vi åkte på slingriga smala vägar uppför berget och fick se en del av landet, växter och djur. Vilken upplevelse! Sri Lanka är ett väldigt vackert land med vänliga människor.

Allt detta krävde en välplanerad resa med boende och en skicklig chaufför, Nimal. Utan honom och vår utmärkta tolk och guide Jayamalie, som är född i Sri Lanka men nu bor i Medelpad, hade vi inte kunnat åka på den här resan.

Ett tackbrev från Bob efter vår hemkomst bekräftade att vårt syfte med resan var uppfyllt och att vi med ödmjukhet har en roll i familjernas kamp till en fredligare och bättre framtid.

TEXT SHEELA, DEBBY, CARINA, INGER & LASSE
FAKTAKOLL JAYAMALIE • FOTO CARINA & INGER

UR BOBS TACKBREV:

”Jag vill tacka er för er otroliga generositet genom åren. Många gånger har jag tittit hemma och undrat över hur jag ska köpa matpaket eller skolböcker eller julklappar och då har ett meddelande dykt upp i min inkorg från Ms Sheela som säger att Fredsgruppen, Women for Peace, har gett dig pengar för ditt projekt.”

I Svenska kyrkan har Jenny hittat hem.

FOTO: HÅKAN FLANK

Hon kämpar för frihet och integritet

När Jenny Olofsson sökte sig till gudstjänstlivet i Brännkyrka fann hon en fristad. Här kan alla delta i gudstjänst på sina villkor, upplever hon. Jenny är uppvuxen i pingstkyrkan och blev som ung vuxen in- dragen i en destruktiv miljö inom det samfundet. Att komma loss och vidare tog sin tid. Nu använder hon sina erfarenheter som handledare, sexualupplysare och föreläsare. Jenny beskriver sig som både introvert och extrovert. Hon välkomnar kyrkorummets stillhet, men hårdrock är inte främmande för henne – och hon skrattar gärna!

En vanlig arbetsdag för Jenny kan se ut på olika sätt. Grupphandledning en dag, föreläsning en annan, inbopp som sjuksköterska på ett ätstörningscentrum en tredje. Tillsammans med kollegan och vännen Linda driver hon Rum för Reflektion, en plats för mänskliga möten. De har lokal i Fruängen.

– Jag vill använda det jag varit med om för att hjälpa andra, säger Jenny.

Det är 46 år sedan hon föddes i värl-

dens kanske mest sekulariserade land, Sverige, där kyrkobesök och kristen tro gradvis gått från att vara norm till att vara avvikande. Men Jenny växte upp i ett sammanhang där församlingsliv och tro på Gud var självklara inslag i tillvaron. Hennes mamma, pappa och flera av syskonen var aktiva i pingstkyrkan i Kumla utanför Örebro.

– Det var en vanlig pingstkyrka, omtyckt av de flesta, säger hon. Jag hade nog kunnat bli kvar i samfundet om jag inte hamnat snett senare...

Hon är både återhållen och sprudlande. Introvert och extrovert.

– I pingst är det peppig stämning, mycket lovsång, och det delas mycket egna gudsupplevelser, berättar Jenny. Det blev ganska tidigt svårt för mig. Även när jag var liten var det lite av prestation, av jämförelse, vem är ”bäst” – vilken gudsupplevelse räknas mest...?

Direkt efter gymnasiet for hon till

Stockholm för att gå bibelskola. ”Det var så pingstungdomar gjorde.” Bibelskolan var hos Stockholm Karisma Center, en dåförtiden ”hypad” församling. Hit strömmade folk till, framför allt unga.

Jenny skyggar inte för ordet hjärntvätt. Hon satsade all sin fritid på detta projekt. Här fanns klara sektliknande drag, anser hon idag. Med rapporteringsplikt uppåt i hierarkin, och en otillåtande miljö när det kom till personliga svagheter.

Parallellt med bibelskolan jobbade hon som undersköterska och gick sedan sjuksköterskeutbildning. Hennes man Albert utbildade sig till ekonom och tre barn har de fått. Äldste sonen var tre när Stockholm Karisma Center gick under i konkurs efter en del skandaler.

– Det tog många år innan det gick att prata om det, det var inte tydligt på samma sätt som Knutby, säger Jenny. Det svåraste var att bearbeta att jag varit

ledare i Karisma, varit medskyldig... Jag hamnade i kris, tillvaron gungade.

När hon valde att prata om det gjorde hon det med besked. Jenny har vid ett flertal tillfällen uttalat sig i den frikyrkliga tidningen Dagen, och är ganska hård i sin kritik.

– Det är speciellt att jag är så pass offentlig, säger hon. Men det är viktigt! Det är extra jävligt när man varit manipulativ och gjort det i Guds namn.

Vilka är hennes drivkrafter?

– Att värna integriteten, att ge alla rätt vara den en är, att skydda människor mot olika typer av övergrepp – och lite grann en kamp mot överheten... och lite feministiskt... ofta finns ju patriarkala strukturer i botten. Ilska är också en drivkraft – blir jag arg på något vill jag förändra!

Hon tar upp Psaltaren 139, den gammaltestamentliga text som inleds med: "Herre, du rannsakar mig och känner mig." Och några rader längre ner: "Du omger mig på alla sidor, jag är helt i din hand."

Onekligen en text fri att tolka, och den går att tolka destruktivt. Hur Gud blir en bevakare istället för en medvandrare, hur trygghet kan vändas till hot, kärlek till maktmissbruk.

– Det går inte att säga: "Jepp, nu ändrar jag förhållningssätt!", säger Jenny lite sorgset. Det är en process, jag har behövt bearbeta mycket. Som individ är det oerhört skrämmande, att plocka isär, ifrågasätta – allt det som tidigare varit självklarheter eller sanningar. Det äventyrar ju tron!

När vi pratar om Gud, den treenige, nämner inte Jenny Jesus alls. Varför? Hon ler:

– Det är väl något som gick fel i min gudsbild, uppväxten i pingst. Jesus kom lite i skymundan.

I Svenska kyrkan har hon hittat hem.

– Här måste man inte tro på ett speciellt sätt. Vi kan hitta svaren tillsammans!

Familjen har bott i Älvsjö sedan 2004. Dottern sjöng i barnkör i Brännkyrka församling kring 2014. Jenny minns det som "lugnande" att komma hit.

Och på något sätt har Svenska kyrkan funnits som en fond i livet i alla år. Något som självklart finns. Den var ju länge statskyrka, en del av samhället. Jenny och Albert är vigda i Svenska kyrkan och nu när äldste sonen snart ska gifta sig så blir det också här. För

den gudstjänstfirande Jenny idag är psalmerna välbekanta, många är hon uppvuxen med.

När vi börjar trassla med Jennys eget medlemskap i Svenska kyrkan ger vi upp. Hon är gammal nog att ha fötts in i den, men om hon utträtt eller inträtt eller inte gjort någonting under resans gång lyckas vi inte reda ut. Och det gör ju detsamma. Här är alla välkomna. Numera vet Jenny med säkerhet att hon är medlem, har fyllt i en ansökningsblankett och fått en bekräftelse.

Det var strax före pandemin som hon sökte sig hit, i gudstjänst och för samtal.

– Från början var det bara skönt att få komma och vila i liturgin, säger hon.

Men Jenny är en sådan som vill ställa sig till förfogande. Känner hon en tillhörighet så vill hon bidra.

– Jag har varit med på Öppna förskolan, träffat församlingens barn- och familjeteam, föreläst och handlett lite, berättar hon.

När församlingens behöve sjuksköterska i tjänst på publikevenemanget Medeltidsdagen ställde hon gärna upp. En och annan jul- och påskvandring har det blivit också.

"Ilska är en drivkraft – blir jag arg på något vill jag förändra!"

Resten av familjen är kvar i pingstkyrkan. Kan det bli så att de går åt var sitt håll på söndagarna?

– Jaa! Men vi mår ju bra i det. Det är det viktiga.

De kan prata om det, bolla, problematisera om det behövs.

Jennys tillvaro rymmer mer än jobb och kyrka förstås. Ett sommarhus utanför Nyköping är en oas.

– Och jag gillar att gå på hårdrocks-konserter! Min 40-årsfest hade tema 80-talshårdrock, säger Jenny och skratrar högt:

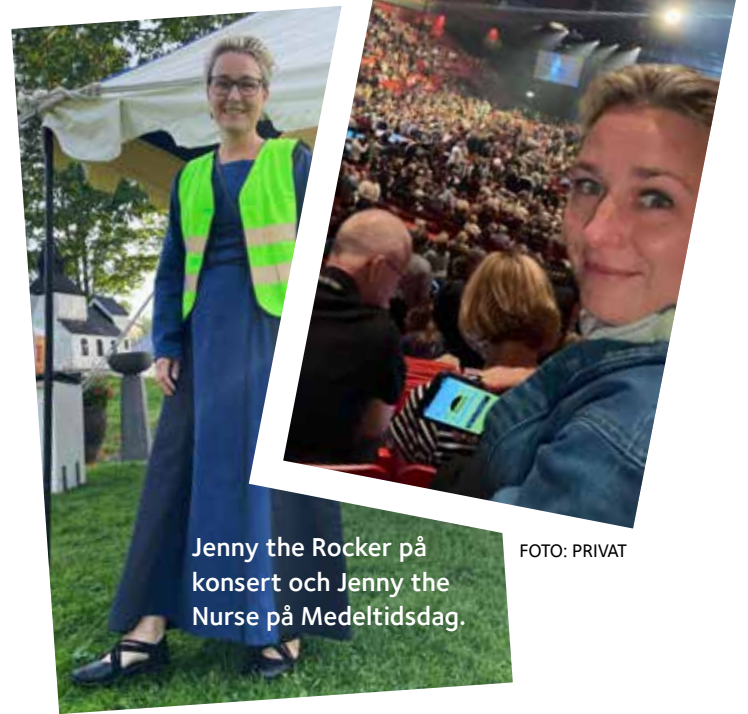
– Sex and rock'roll – haha! Att gå på en hårdrockskonsert ger nästan samma känsla som lovsången i pingst... Det finns mycket andlighet i musik.

Så drar hon efter andan.

– Men min andlighet har jag nog alltid haft mycket i naturen. Att titta på havet... Och att gå till kyrkan och samla ihop själen.

Vad gör hon om tio år?

– Det är en spännande fråga! Jag har

Jenny the Rocker på konsert och Jenny the Nurse på Medeltidsdag.

FOTO: PRIVAT

alltid gjort så mycket och så fort och samtidigt... Kanske har jag skrivit en bok, kanske har jag barnbarn...!

Barnbarn. Generation efter generation föds, växer upp och avlöser varandra. På senare år har Jenny pratat en del med sina egna föräldrar om den där uppväxten i pingstförsamlingen i Kumla.

– Visst, det var väl en del svårigheter även där, medger hon. Mycket var ett svart-vitt tänkande, god eller ond. En svart-vit värld utan gråzoner.

Livet är ju en resa, färdig blir man aldrig. Jenny tycker sig ha landat här i Svenska kyrkan i Brännkyrka församling. Med en gudstro som överlevt och lever.

Kari Malmström

*Jenny driver ihop med Mia Fernando ett instagramkonto som heter **skam_densomgersig** och det handlar om renhetskultur.*

Vad är det? Den korta beskrivningen på just det här kontot lyder: "I religiös kontext finns ofta en renhetsnorm när det gäller sexualitet. Här reflekterar vi över hur det påverkar ens kropp och psyke."

FOTO: HÅKAN FLANK

Med medeltid som underström

På Brännkyrka medeltidsdag den 15 september sjungs och spelas helt ny musik i kyrkan. Musik som tar avstamp i 1200-talet. Församlingens kyrkomusiker Robin Spurrier komponerar. Brännkyrka vokalensemble, som Robin leder, står för sången. Franciskus av Assisi bidrar med budskapet. Här tvinnas århundraden samman och plötsligt är steget inte långt mellan då och nu.

Robin skriver musik, men hans språngbräda är texten. Han vill tonsätta ett innehåll. Förra året skrev han "Trenigheten" med utgångspunkt ur Psaltaren, för vokalensemblen och viola da gamba. Nerven inom honom som vill tonsätta har fortsatt att spritta.

– Det jag skriver nu har namnet "Lovprisningar – frid över detta hus" och bygger till stor del på en nyöversättning av Franciskus Solsång, berättar Robin.

Textens broder Sol, syster Måne, broder Vind, syster Vatten, med flera – hela Skapelsen – lovprisar Gud. Gud tackas alltså både genom och för Skapelsen. Psalm 23 i vår psalmbok är den version som är mest bekant. Den text Robin arbetar med är översatt av Henrik Roelvink (1937–2020), franciskanmunk och katolsk präst, i många år verksam i Sverige.

Allt började med att Robin snubblade över en text om sångargillen, (*compagnie de laudesi*), det fick honom att börja forska. Dessa sällskap

uppkom i Florens på 1200-talet och upphovet var just Franciskus av Assisi, som tillät lekmän att sjunga lovsånger.

– Det som är intressant är att de sjöng på folkspråk, säger Robin entusiastiskt. Jag fastnade för bilden av lekmän och franciskanbröder som hade andakter i folks hem, sjöng för svaga och sjuka med brinnande ljus i händerna... Jag tyckte det var så vackert, den bilden.

Folkspråket var det som så småningom blev dagens italienska. Lovsångerna var från början ganska enkla, enstämmiga, men under medeltidens gång utvecklades stilen och blev

"Hämta papper och bläck till mig, för jag vill skriva ned Herrens ord och den lovsång som jag har formulerat i mitt hjärta."

Franciskus av Assisi till sin biktfaeder och sekreterare broder Leo efter en fyrtiodagars fasta på berget La Verna, 14 september år 1224.

flerstämmig, ibland med instrumentalister, om det fanns pengar, berättar Robin vidare.

– Det återspeglas i det jag nu skriver. Här finns både avskalat och flerstämmigt. Jag tänkte först utgå från någon av de gamla bevarade lovsångerna men det blev inte så. Verket är för damröster, basklarinett, cello, och kistorgel. Cellaon har ju en så sjungande klang och klarinetten gifter sig bra med cellon. Det är tacksamt och rimmar bra med en mindre kör.

På konserterna den 15 september är det nya verket huvudpunkten. Programmet börjar i medeltid, rör sig mot nutid med medeltid som underström. Planen är att inleda med några motetter från franskt 1200-tal.

– Det är jättespännande musik, säger Robin. I botten ligger ofta ett sakralt tema. De andra stämmornas texter brukar ha helt världsliga budskap. Det blir en häftig väv.

På programmet står också ett par instrumentala låtar, till exempel någon Estampie, en medeltida dans- och musikform. Och så det nyskrivna!

– Första satsen har faktiskt inte med Franciskus att göra, berättar Robin. Där har jag tonsatt mässans Helig, som ju också är en lovsång.

Sedan har jag delat upp Solsången i tre delar som varvas med ett par instrumentala satser.

Hur konserten slutar har en scenisk aspekt. Under sista satsen tar koristerna med sina tända ljus ner till mittgången i kyrkan.

– Det är hoppets ljus. Sista satsen knyter an till hur Franciskus uppmanade bröderna på hembesök att först säga "Frid över detta hus", ur Lukasevangeliet.

Vad vill Robin förmedla med sin nykomposition?

– En stillsamt jublande stämning, säger han. Musiken ska förmedla försoning och värme och allt ska mynna ut just i frid.

Han funderar:
– Och... "Var inte rädd". Det ska finnas en känsla av harmoni. Men... eftersom det inte är färdigskrivet än vet man inte vad som dyker upp.

Kari Malmström

Robin och vokalensemblen i Brännkyrka kyrka.

FOTO: STEFAN JÄMTBÄCK

"LOVPRISNINGAR"
– *frid över detta hus*

Brännkyrka kyrka
söndag 15 september 17.00 & 19.00

Brännkyrka vokalensemble

Johanna Sjunnesson cello

Daniel Älgå basklarinett

Tobias Lundmark orgel

MUSIKALISK LEDNING **Robin Spurrier**

Fri entré, kollekt

Franciskus av Assisi (1182–1226) grundade franciskanorden och vördas som helgon i den katolska kyrkan.

MÅLNING AV CIMABUE

Drop in-dop & vigsel

Brännkyrka kyrka lördagarna 18 maj & 15 juni 10–13

Vi har kyrka, vi har präst, vi har musiker, vi har tårta. Kom som ni är – uppklädda eller i vardagskläder, ensamma eller med släkt och vänner. Vi tar hand om allt.

NYFIKEN?
 Läs mer här →

Brännkyrka krysset

Alla vinner ett Glassogram! Skicka in lösningen och glassen är din – se nedan!

KORSORDSKONSTRUKTÖR: HANNA FREDHOLM

				HÄR REN- ANDE EFFEKT	ÅTER- STÄLLD	ARG SOM ETT?	PÅ BAK- SIDAN AV KUVERT	EN SORTS LJUS	DRA VID NASAN GLÖD- HETA	UNDER MEDEL-TIDS- DAGEN KOMMER ETT VERK MED INSPIRATION AV SOLSÅNG URUPPFÖRAS			
				SJÖNG OM WATER- LOO				INGEN- JÖRS- SKOLA					
				SAKNAR OMOTI- VERAD									
				NYTT FÖR I ÅR FÖR ALLA SOM GÅR I ÅRSKURS ÅTTA OCH NIO SOM VILL KONFIRMERA SIG!		ÖGON- SJKDOM VIRKE			8		HET MASSA		
					SLUT- KÖRD HÄR INGEN		KYL- MEDEL	HÅL- GÖRÄRE HÖLL OM					
FÖR- TVIVLAN			14	LEK- PLATS- ÅK									
RÖR SIG SOM EN ORM			7			MERIT- LISTA							
ROLIG TYP	ÖVER- RAS- KANDE	BEN- INNE- HÄLL	3	KINESISK DYNASTI	FÄRGAD SOM ASKA	INTE LÄMNA IFRED FISK	2	TVIVEL- AKTIG	SOLO- SÅNG				
						TINA DAVIDS- SON		TJATTE ÄR EN LITEN		HÄR FÖR AVSIKT	VATTEN SOM FÖR- SVANN		
KOMPIS			10			BLI STÖRRE BE- SKYLLA			GRILL- REST				
GRÖN BELÄG- NING				HÄR FINNS ETT AV FREDS- GRUPPENS PROJEKT		BLOMDEL SKYNDÄ IVÄG	11		STÖDYTA	RÄKNE- ORD			
GRÄS- MARK										KLOCKA			
				BRITISK TONY			17		TA BORT OGRÄS		OAN- VÄNDA		
DIVERSE	SES MED LÄNG- HALM		16	ETT ELEMENT	EFTER SO FÖR- FOGADE ÖVER		PERIOD MIDDAGS- REST		SOM HUND OCH KÄTT	15	ÖVERENS	GRÄDD- NOS	12
FULL- KOMLIGA					1			TILLSAM- MANS MED	DAMBAS	VÅR- MÅNAD			
			13			ROSA TIDNING PACINO		ÖRLOGS- BAS	9		MITT I PARK	HÖRS VID SMÄRTA TIDNING	
BLIR DET I AUGUSTI FÖR SOMMARLOVS- LEDIGA OCH ÄVENTYRSSUGNA BARN!									4		FARVÄL		
	TRE I FÖRR- GÄR			ILLA- SINNAD	5			CELEB- RITETEN					6

TIPS!

Riddarskola – för dig mellan 9 och 11 år

Avsluta sommarlovet med riddarskola och ladda för Brännkyrka medeltidsdag 2024!

Vad behövs det för att bli riddare?

Vilka dygder behöver en riddare känna till?

Vilken utrustning behöver en riddare?

Vilka lekar och kamper behöver en riddare göra och utföra?

**SISTA DAG FÖR ANMÄLAN
MÅNDAG 24 JUNI**

VI LEKER, UPPTÄCKER OCH SKAPAR FÖR ATT FÖRBEREDA OSS INFÖR DEN STORA RIDDARDUBBNINGEN SOM AVSLUTAR RIDDARSKOLAN

DATUM **12–16 augusti 2024** · PLATS **Brännkyrka församlingshem**

FORM **Dagläger** (mer exakta tider kommer senare) · ÅLDER **9–11 år**

KONTAKT&ANMÄLAN **tania.lidell@svenskakyrkan.se** **BEGRÄNSAT ANTAL PLATSER**

Vinn Glassogram

Äntligen är sommaren i sikte! Vi unnar alla korsordslösare denna välsmakande och svalkande guld-kant i tillvaron.

Skicka in meningen som bildas av de blåa rutorna (du behöver inte skicka in hela korsordet) senast den 3 juni 2024. Adressen är FRISVAR, Brännkyrka församling Svenska kyrkan, 2048 5625, 125 22 Älvsjö.

Glöm inte att ange namn och adress!

KONFIRMATION – ANMÄL DIG!

Upptäck och utforska

FOTO: LOVISA OSCARSON

Nu är anmälan öppen till Konfa 2025, för dig som går i årskurs 8 eller 9. Här finns möjlighet att träffa nya kompisar, ha kul tillsammans och prata om livets små och stora frågor. I Svenska kyrkan möter vi dig i ögonhöjd och tar dig på allvar. Ta chansen att testa kyrkan och tron – kanske är det något för dig?

Sommarläger i juni, sommarläger i augusti, hemmagrupp? Eller skidläger på sportlovet – nytt för 2025!

Här i Brännkyrka församling är det fler och fler ungdomar som vill konfirmeras och det är så kul – då vill vi också erbjuda fler möjligheter. Alla som vill konfirmeras hos oss får plats och alla våra alternativ är avgiftsfria. Hemmakonfa och gymnasiekonfa gör vi tillsammans med grannförsamlingen Hägersten. **KM**

MER INFO, KONTAKT-UPPGIFTER OCH ANMÄLAN HITTAR DU HÄR

FRÅGOR?
Vi svarar gärna!

Lovisa
PEDAGOG

Emelie
PRÄST

Brännkyrka-bladet delas ut till alla hushåll i församlingen, även till dem som undanbett sig reklam. Detta för att vi inte ska missa någon som verkligen vill ha tidningen. Den delas alltså ut även till icke-medlemmar. Skulle du vara en av dem som inte är intresserad – bli inte arg på oss för att du ändå fått tidningen. Lägg den bara i pappersåtervinningen! Tack för visad förståelse.

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Våga plocka fram din barndoms nalle

Milla Persson
PRÄST

Jag är 32 år men jag skäms inte för att säga att jag fortfarande sover med gosedjur i sängen. Förresten så har jag läst en undersökning som sa att alla, även vuxna, sover bättre med ett gosedjur i sängen. Eftersom sömn är livsnödvändigt så tycker jag att en ska göra det en kan för att sova gott. Alltså har jag gosedjur i sängen även om jag i ålder anses vara vuxen.

Alla mina gosedjur har sitt eget namn och kungen av dem alla bär det fantasifulla namnet Kycklingen. (Kycklingen blir ofta misstagen för en anka men han är helt klart en kyckling.)

Jag har haft Kycklingen i hela mitt liv och inget jag har är mer älskat än Kycklingen.

På dagis, jag är så gammal att jag gick på dagis (inte förskola som det heter nu), så hände det att Kycklingen kom bort när ett annat barn lånade honom från min hylla. Då vändes hela dagis upp och ner tills Kycklingen var upphittad igen.

Kycklingen har åkt runt i tvättmaskinen ganska många gånger, men han håller, det är bra kvalitet på det gosedjuret.

Nu för tiden följer inte Kycklingen med när jag reser men det var många år han gjorde det. Vilket har resulterat i att han otaliga gånger blivit röntgad och synad i säkerhetskontroller.

Kycklingen har vaktat mig mot mörkrets faror många nätter och det är han som fångat upp mina tårar när jag varit ledsen.

Kycklingen är en av de största tryggheterna jag har i mitt liv.

Jag, liksom de flesta människor, tvivlar ibland. Men jag ger inte upp inför tvivlet utan vänder upp och ner på

hela tillvaron för att hitta tillbaka till Gud, eftersom jag vet att Han väntar på mig någonstans. Gud har varit med mig i alla "snurre-runter" i mitt liv och ändå stannat kvar, precis likadan som Han var innan.

Som sagt, jag tvivlar ibland, men Gud har klarat alla mina säkerhetskontroller och jag är säker på att Gud finns och följer mig var i världen och var i livet jag än befinner mig.

Det har hänt att mitt liv varit väldigt mörkt, men Gud har aldrig låtit mörkret vinna. Och är det någon som har fått se alla mina tårar så är det Gud.

Jag vet inte om du tror på Gud men om du gör det så skulle jag vilja att du sluter ögonen en stund och frammanar din bild av Gud.

- Är det en gammal gubbe med långt vitt skägg? Det är helt okej om det är det.
- Eller ser du en av alla bilder vi fått till oss av hur Jesus kanske såg ut?
- Eller kanske att du ser framför dig naturen i all sin prakt där en gudsvind sveper fram?

När jag ser en bild av Gud framför mig, då ser jag alltid Kycklingen.

Och jag hoppas att din gudsbild fyller dig med lika mycket kärlek och trygghet som min Kycklingen-Gud gör med mig.

För inget jag har är mer älskat än Han.

Endagspilgrimsvandring St Botvid

LÖRDAG 25 MAJ Samling vid Älvsjö station 09.45, pendeltåg och buss till Salems kyrka, andakt 11.00. Vandring längs St Botvidsleden till Botkyrka kyrka och tillbaka. Leden är 7,5 kilometer lång och bitvis kuperad. Ta med matsäck, dryck, oömma kläder och skor. **ANMÄLAN:** caroline.green@svenskakyrkan.se • 08-447 11 94 senast onsdag 22 maj. *Ett samarbete mellan Brännkyrka och Vantörs församlingar*